

תת"ע (חיפה) 1506-03-24 - מדינת ישראל נ' אודי עמר

תת"ע (חיפה) 1506-03-24 - מדינת ישראל נ' אודי עמרשלו חפה

תת"ע (חיפה) 1506-03-24

מדינת ישראל

נגד

אודי עמר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[25.06.2024]

השופט אבישי קאופמן

החלטה

הנאשם עותר לביטול פסק הדין שניתן נגדו ביום 6.5, בידי כב' השופטת פרסון, בהעדר התייצבות לדיון. לאחר שבחנתי את הבקשה, החלטתי לדחותה, בלא צורך בקבלת עמדת המאשימה.

הנאשם טוען כי לא קיבל את הזימון לדיון וכי הזימון שנשלח אליו הוחזר בידי הדואר עם הערה "לא ידוע במען".

המדובר שטענה שאינה נכונה. הנאשם קיבל הזמנה לדיון במעמד עריכת הדוח, ביום 28.2.24, כאשר בו במקום

נרשם על גבי הדוח מועד הדיון בבית המשפט, כמבוקשל בעבירות מסוג "הזמנה לדיון".

אישור המסירה שצירף הנאשם לבקשתו הוא של משלוח פסק הדין ולא של הזימון לדיון.

בנסיבות אלה, ניתן לבטל את פסק הדין רק כאשר מקרה הנאשם חשש לעיוות דין שנגרם לו, אך לא זה המקרה דנן.

טענת הנאשם לגופו של עניין היא כי לא ידע על הודעת איסור השימוש ברכב.

עם כל ההבנה, לא אוכל לקבל טענה זו. כפי שקבע בית המשפט העליון, העבירה דנן של נהיגה ברכב בניגוד להודעת

איסור שימוש שנקבע בידי בוחן תנועה היא עבירה מסוג אחריות קפידה (רע"פ 2929/04 מ"י נ' אוחנה, רע"פ

4787/18 סאפי נ' מ"י), לפיכך נקבע בפסיקה כי מי שעושה שימוש ברכב שאינו שלו חייב לוודא כי לרכב רשיון תקף,

ולו היה עושה כן היה רואה כי מדובר ברשיון מבוטל, ומכל מקום בהיעדר ראייה כי לא יכול היה לדעת על ההוראה

בבדיקה פשוטה מצידו, לא מתעורר במקרה זה חשש לעיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין.

טענת הנאשם לנסיבות מיוחדות המצדיקות הקלה בעונש אינן מצדיקות ביטול פסק הדין, ולכל היותר הגשת ערעור

על חומרת העונש שנגזר עליו, הגם שמדובר בעונש המינימלי על פי חוק לעבירה דנן.

אשר על כן, פסק הדין שניתן בידי כב' השופטת פרסון ביום 6.5, נשאר על כנו.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024.